

— ja i alt Fald ikke som et — Monument, vil jeg være ham meget forbunden derfor, men jeg tilstaaer, at det er en saa storartet Tanke at faae sat en saadan Bevilling igjennem, at jeg ikke drifter mig til at see den alvorlig under Dinene, saameget strækker den mig. Der er en Post under Theatret, som jeg maaskee ønsker at bringe under Thingets nærmere Overveelse. Jeg har ikke til Sagens anden Behandling stillet noget Endringsforslag, hvilket hidrører fra, at det ikke var mig bekendt, at der fra Regjeringens Side vilde blive stillet Forslag til Finantslovens Behandling her, lige som jeg ogsaa troede at vide, at der ikke fra Landstingets Side vilde blive stillet noget Endringsforslag, hvorefter jeg maatte ansee det for vigtigt ved et Endringsforslag at foranledige, at Finantsloven gik tilbage til det andet Thing. Der er imidlertid et lille Forhold, der generer mig, og som man vist vil finde det billigt, at jeg faaer forandret. Der er nu normeret en vis bestemt Sum til Theatrets Embedsmænd og Betjente, et vist Beløb til det egentlige Theaterpersonale og et andet til Capellet's Personale. Det forekommer mig ikke at være ubilligt, at man gav Administrationen lidt større Raadighed over disse Summer, saaledes at det, der spares paa Theatrets Embedsmænd og Betjente, kunde oversføres paa det egentlige Theaterpersonale. Det er i og for sig et mindre rigtigt Forhold, at der til Capellet og til Theatrets Embedsmænd og Betjente er normeret 50,000 Rd., medens der til det egentlige Theaterpersonale kun er normeret 32,000 Rd. Det vilde allerede lette denne Byrde for mig ikke ubetydeligt, at jeg fik denne Raadighed, og den Sum, hvoraf der kunde udredes en pensionsberettiget Løn, blev derved ikke større. Dernæst havde jeg havt den Driftighed at haabe, at Bestemmelsen om ethvert vacant bleven Gagebeløbs Nedsættelse med $\frac{1}{3}$ var gaaet ud af Lovforslaget. Jeg glædede mig allerede ved anden Behandling over, at det ikke kom ind, men den Glæde varede kun kort; thi ved tredje Behandling kom den ind, og jeg har havt saameget mere Sorg deraf, som jeg troer, at jeg selv er Ophavsmand til Forslaget. Nu vilde jeg ikke prøve paa at faae denne Bestemmelse slettet ud igjen; da jeg anseer det for

mindre rigtigt at benytte mig af det Tryk, der vilde være for Folkethinget, hvis Landstinget gik ind paa mit Forslag. Naar Landstinget vedtager Endringer i Finantsloven og den vender tilbage til Folkethinget, er dette nemlig ganske under det samme Tryk, som Landstingets ærede Medlemmer ere under, naar de have Finantsloven under Behandling. Derimod forekommer det mig, at det er et saa lille og billigt Onske, om der bliver foretaget den Forandring, jeg har anstødt. Nu skeer Nedsættelsen i Gagerne kun for Theatrets og Capellet's Personale, men det er min Hensigt at trække Theatrets Embedsmænd og Betjente ind med under Nedsættelsen; den hele samlede Sum vil blive uforandret, men Nedsættelsen vil fordeles paa Flere. Med Hensyn til Theatrets Embedsmænd og Betjente troer jeg bedre at kunne finde mig i og taale en Nedsættelse, langt vanskeligere ved det egentlige Theaterpersonale. Jeg skal her ved anden Behandling blot nævne dette Punkt. Grunden til, at det ikke er kommet frem, har jeg allerede anført. Det er imidlertid ikke ganske afgjort, at jeg vil tage mig den Frihed at stille dette Forslag, men jeg troede dog allerede nu at maatte gjøre opmærksom derpaa, for at man ikke skulde kunne sige; at det skete som ved en Overtumpling, naar der fremkom et Endringsforslag til tredje Behandling.

Bloug: Maaskee det dog maa være mig tilladt at gjøre en lille Bemærkning ved den høitærede Kultusministers velvillige Svar. Underviisningsinspectorens Stilling har altid forekommet mig at maatte være noget mislig ligesom overført vedkommende Departementschef. Jeg har ikke kunnet forklare mig, uden ved de to Mænds personlige fortrinlige Egenskaber, at de hidtil ere komne godt ud af det; thi det er aabenbart forkeert at have en sagkyndig Departementschef uden Departement og en usagkyndig Departementschef med Departement. Hvad angaaer, at de almindelige Anliggender ikke skulde kunne bestyres af en praktisk Skolemand, seer jeg dog ikke Noget til Hinder derfor. Vi have f. Ex. en praktisk Skolemand, som man engang har tænkt paa at gjøre til Theaterdirecteur, han maatte dog kunne bestyre